

vil naa, nemlig en saadan ligelig Repræsentation af alle Anskuelser, vil det blive en Opgave ogsaa for den Gruppe, jeg tilhører, at søge at faa en Valglovsrevision fremkaldt, der i højere Grad opnaar det, som Grundlovens § 32 hjemler den danske Befolkning herefterdags: en ligelig Repræsentation af alle Anskuelser blandt Vælgerne.

Wulff: Jeg ønsker med nogle Ord at motivere, hvorfor jeg ikke kan stemme for det Forslag til en ny Grundlov, som foreligger her. Der siges, at Højres Partiinteresser her i dette Ting under den kommende Forfatning vil blive varetaget bedre eller maaske snarere mindre slet end for Øjeblikket, og det skal jeg ikke benægte. Men jeg kan ikke være med til at købe den Fordel, som kan ligge deri, ved en saadan Afsvækkelse af Landstinget, som dette Grundlovsforslag medfører, ikke at tale om, at den Maade og den forholdsvis ringe Grad, hvori Forholdstalsvalgmaaden gennemføres i den Valglov, som skal ledsage Grundlovsforslaget, finder jeg utilstrækkelig, navnlig paa Grund af dens Forhold til Hovedstaden. Forholdet er det, at Hovedstaden sættes udenfor Forholdstallet, idet der udtrykkeligt med fuldt Overlæg bestemmes, at Hovedstaden, som har godt 20 pCt. af Landets Indbyggerantal, ikke maa faa mere end godt 17 pCt. af Repræsentationen i dette Ting. Selv om jeg ikke var Hovedstadsrepræsentant, vilde jeg stødes heraf og vilde ikke kunne gaa med til en Ordning som denne. Men da jeg har den Ære at repræsentere en af Hovedstadskredsene, kan jeg endnu mindre gøre det, og jeg forstaar ikke, at man, naar man sætter sig for at gennemføre Forholdstalsvalgmaaden, kan træffe en saadan Bestemmelse.

Men, som jeg allerede har sagt, det, som er Hovedsagen for mig, er den Svækkelse af Landstinget, som dette Grundlovsforslag medfører. Da vi fra tidligere Talere og særlig fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har faaet ikke saa lidt Forfatningsfilosofi, vil jeg ogsaa tillade mig at gøre nogle forfatningsfilosofiske Bemærkninger; de skal ikke blive lange. Det, at denne Afsvækkelse af Landstinget betragtes som et fortjenstfuldt demokratisk Fremskridt, anser jeg for en uheldig Fejltagelse, thi jeg mener, at der er ikke noget Ord saa misbrugt som Ordet: demokratisk. Jeg mener, Demokrati betyder Folkevælde, men ikke, at det betyder Flertalsvælde.

Jeg mener tværtimod, at Folkevældet kræver just en saadan Begrænsning af det rene Flertalsvælde, som al Lovgivning er. En Nation er ikke en Samling af ensartede Individider med ganske samme Interesser, men et organiseret Samfund, og i jo højere Grad den er fremskreden i Civilisation, des stærkere organiseret er den. Men et organiseret Samfund er et Samfund, hvor de forskellige Individider har meget forskellige Opgaver og Funktioner; bl. a. bestaar baade paa aandelige og økonomiske Omraader det Forhold, at nogle er Ledere og andre Medhjælpere, og Lederne, som i Regelen og vel altid er Mindretal, har Funktioner, som paa ingen Maade er ringere i Betydning end Medhjælpernes, Flertallets. Derfor har ethvert oplyst Folkevælde bygget paa Folkets egen Forstaaelse af dette Forhold, og derfor har det i Tokammerssystemerne og ogsaa i Etkammerssystemer indført en saadan Ordning, at der fastsættes Kauteler for det for det hele Samfund vigtige Mindretal, som de mere eller mindre ledende Medlemmer af Samfundet er, og der er sørget for at skaffe dem en effektiv Indflydelse ved Siden af det rene Flertals Indflydelse. Men det, jeg har at indvende imod dette Grundlovsforslag, er netop, at vi nu staar i Begreb med at indføre et maskeret Etkammerssystem uden de Kauteler, som ogsaa et saadant System kan indeholde. Man taler om de Bestemmelser i den Retning, som den nuværende Forfatning indeholder, som „Privilegier“ og særlig som Privilegier for de store, og i de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), gjorde der sig en Genklang gældende fra de Kampe, som blev ført før Forfatningen af 1866. De Følelser, som paavirker det ærede Medlem, kender jeg ikke til af den gode Grund, at jeg var en 14-Aars Dreng den Gang, Forfatningen blev vedtaget, det kan gøre en Forskel mellem os. I den Tid, jeg har beskæftiget mig med Politik og lært den nuværende Forfatning at kende, og efter det, jeg har set med Hensyn til dens Tilblivelse, har jeg tilegnet mig den Overbevisning, at det paa ingen Maade har været Hensigten med Forfatningen af 1866 at give Særrettigheder til de store, men det skal jeg ikke dvæle ved her, lige saa lidt som jeg skal komme ind paa et i dette Øjeblik unyttigt Forsøg paa at diskutere Forfatningen af 1866 og dens Indhold. Jeg vil kun minde om, at jeg selv har ment, at de Bestemmelser, den nuværende Forfat-